

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 701/2019
10.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Станковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Срђана Миковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 2К бр. 39/18 од 24.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 95/19 од 21.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 10. јула 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Станковића – адвоката Срђана Миковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 2К бр. 39/18 од 24.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 95/19 од 21.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву 2К бр.39/18 од 24.12.2018. године, окривљени Дејан Станковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ, од окривљеног је одузета опојна дрога марихуана у количини од 279,89 грама нето масе и истовремено му је изречена мера безбедности одузимања предмета – једне дигиталне вагице сиве боје са ознаком „...“. Од окривљеног је одузета и имовинска корист у износу од 4.000,00 динара, по потврди о привремено одузетим предметима од 03.02.2017. године.

На основу члана 151. ЗКП, окривљеном је враћен мобилни телефон марке „...“ са картицом „...“, који је од њега одузет по потврди о привремено одузетим предметима од 03.02.2017. године.

На основу члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка – паушала уз износу од 5.000,00 динара, те да Вишем јавном тужилаштву у Панчеву за трошкове истраге плати износ од 43.847,52 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 95/19 од 21.03.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Дејана Станковића – адвоката Срђана Миковића, а пресуда Вишег суда у Панчеву 2К.бр.39/18 од 24.12.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Станковића – адвокат Срђан Миковић, на основу члана 485. став 1. тачка 1.) ЗКП, конкретно „због повреде одредаба члана 246. став 5. КЗ“ из чега произилази да бранилац захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2.) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду, или да побијане пресуде преиначи тако што ће на основу члана 246. став 5. КЗ окривљеног ослободити од казне или му изрећи знатно блажу кривичну санкцију, уз истовремени захтев да одреди да се извршење побијане правноснажне пресуде одлаже до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП бранилац окривљеног Дејана Станковића у захтеву за заштиту законитости наводи да је и првостепеном и другостепеном пресудом учињена ова повреда, обзиром да нижестепени судови нису применили одредбу члана 246. став 5. КЗ, иако су у конкретном случају испуњени услови за примену ове одредбе, обзиром да је окривљени открио од кога је набавио опојну дрогу, и све расположиве податке о том лицу, па чак и његову фотографију, доставио Вишем јавном тужилаштву у Панчеву. Према ставу браниоца, нижестепени судови су погрешно протумачили одредбе члана 246. став 5. КЗ, налазећи да нема места примени ове одредбе јер није процесуирано лице чији је идентитет открио окривљени, имајући у виду да окривљени није имао никакав утицај на поступање органа гоњења.

Врховни касациони суд изложене наводе захтева за заштиту законитости оцењује неоснованим.

Ово стога што одредба члана 246. став 5. КЗ прописује само могућност, а не и обавезу суда да учини оца дела из члана 246. став 1. до 4. КЗ ослободи од казне у ситуацији када открије од кога набавља опојну дрогу, тако да нижестепени судови, налазећи да у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови, нису ни морали да примене наведену одредбу и окривљеног ослободе од казне.

Истоветне наводе бранилац окривљеног – адвокат Срђан Миковић истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, па како је другостепени суд оценио ове жалбене наводе неоснованим и у образложењу своје пресуде, на страни 3. став 1 изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да је правилна одлука првостепеног суда да у конкретном случају не примени одредбу члана 246. став 5. КЗ, а које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Станковића – адвоката Срђана Миковића, одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић